

Boer Bo en de droomkoe

Colofon

ISBN: 978 94 6365 212 4

1e druk 2020

© 2020 Marianna van Tuinen

www.mariannavantuinen.nl

Uitgeverij Elikser

Ossekop 4

8911 LE Leeuwarden

www.elikser.nl

Vormgeving omslag en binnenwerk: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

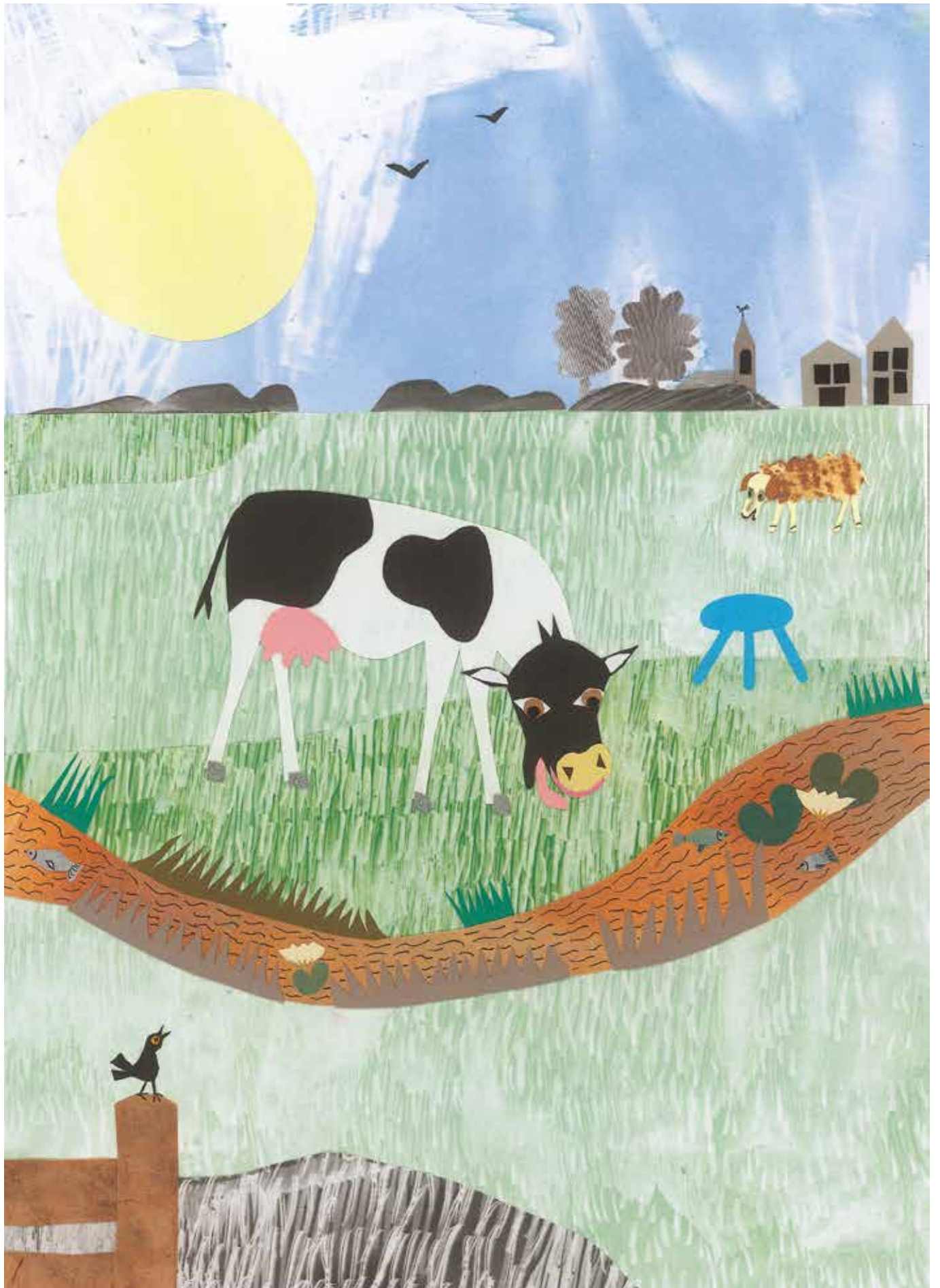
Boer Bo en de droomkoe

Marianna van Tuinen

Het is vroeg in de ochtend.
In de wei staat een koe.
Dat is Verona. Ze graast.
Verona is vrolijk.
Het gras is sappig en mals. Heerlijk!
Om haar heen is alles prachtig groen.
Maar het meest blij wordt Verona van boer Bo.
Die komt haar elke dag twee keer melken.
's Ochtends en 's avonds.
Kijk, daar komt hij al aan.

Boer Bo sjokt door het weiland.
Hij moppert: 'Het is ook elke dag hetzelfde.
Wakker worden, opstaan, koe melken ...'
Het gras is een prachtig groen tapijt.
De boer ziet het niet.
De vogels fluiten o zo mooi.
Boer Bo luistert niet.
Hij denkt alleen maar aan wat hij moet doen.
Het is elke dag hetzelfde.

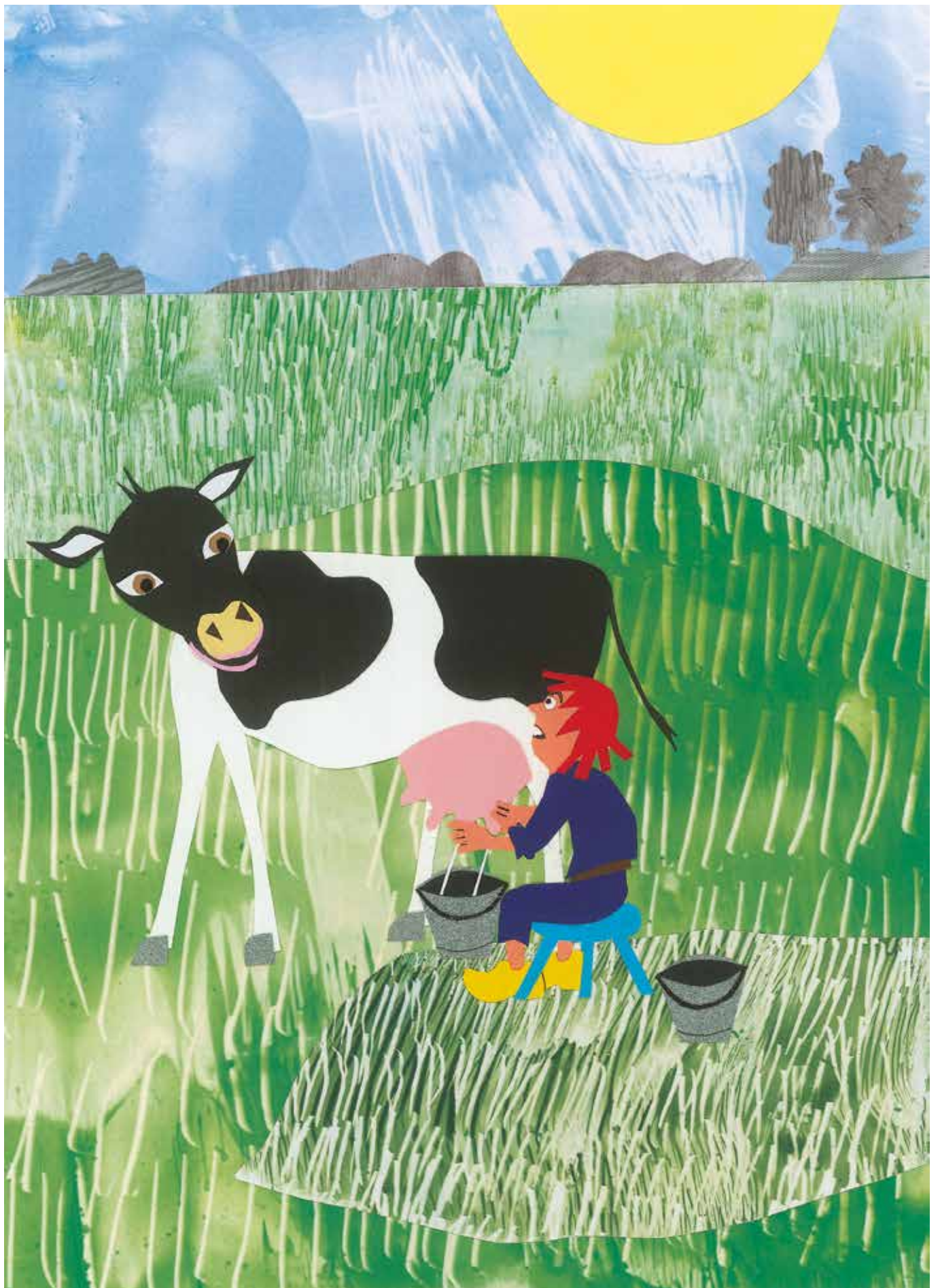

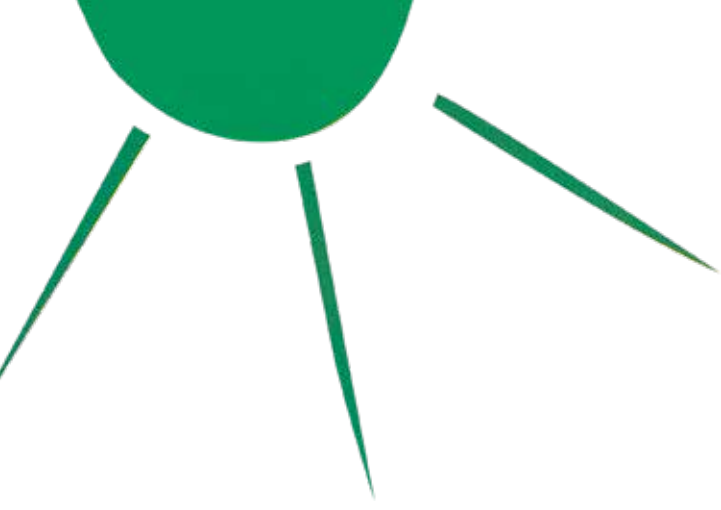

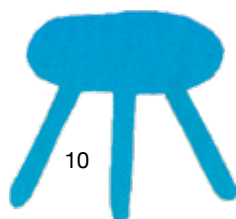
Boer Bo trekt zachtjes aan de spenen van de uier.
Straaltjes melk spuiten in de emmer.
'Mijn melk is mooi oranje vandaag,' zegt Verona.
Boer Bo schudt zijn hoofd.
'Oranje? Het is wit,' zegt hij, 'je maakt weer een grap!'
Verona lacht.
Dan vraagt de boer:
'Hoe komt het dat jij altijd zo vrolijk bent?'
'Ik bedenk dingen die niet kunnen. Dat is leuk!'
'Wat een onzin!'
'Nee hoor, je wordt er blij van. Jij kunt het ook!'
'Ik word niet blij van oranje melk.'
'Wat vind je dan van blauw gras? En een groene zon?'
'Pfff ... lariekoek, ik zie het al voor me, zeg.'
'Heel goed! Knipper nu eens met je ogen?'
Bo zucht eens diep, maar toch knippert hij met zijn ogen ...

Inderdaad, ineens is het gras blauw en de zon groen.
Hoe bestaat het!
'Zie je wel! Het werkt!'
Verona schatert van de pret.
'Kletspraat,' moppert de boer. 'Het is toch niet echt.'
Hij pakt de volle emmers en loopt terug naar de boerderij.
'Blij zijn is wel echt!' roept de koe hem na.
'Ik ben niet blij, want het bestaat niet. Het is gewoon je fantasie.'
'Toch zag je het,' loeit de koe.
'Ja, omdat jij het zei,' mompelt de boer.

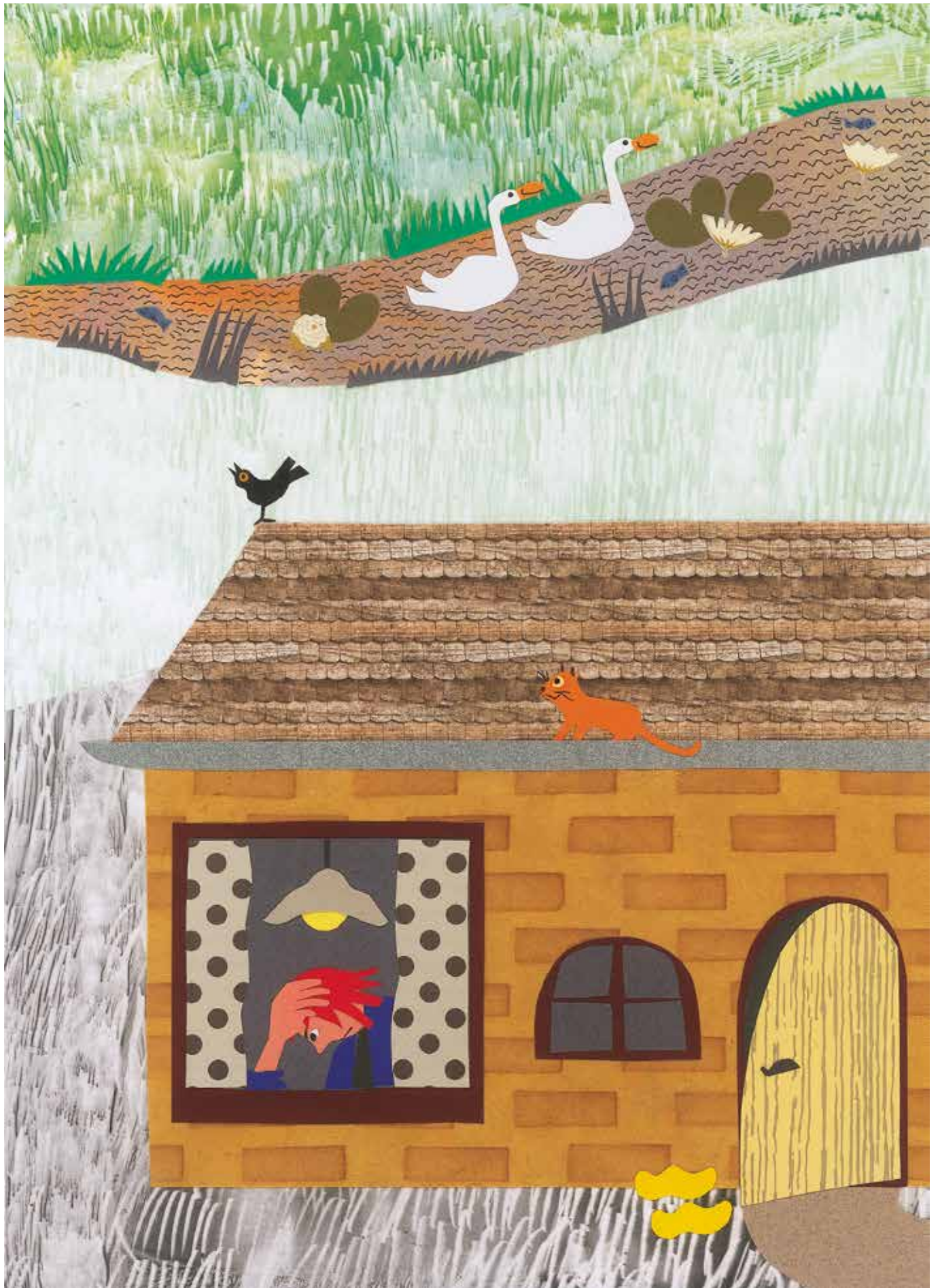

Aan tafel, in de boerderij, zit Bo te peinzen.
Wat Verona zei, had hij inderdaad gezien.
Rare kleuren ... hij kon er niet eens om lachen.
Maar wie weet is het wel leuk als je zélf iets bedenkt.
Iets veel gekkers dan gekleurde melk of blauw gras.
Zou hij dan ook vrolijk worden?
Toch eens proberen, denkt Bo.
Gewoon hier thuis; er is niemand die het ziet.
Boer Bo denkt diep na, maar hij kan zich niks grappigs
voorstellen.
Hij denkt, en denkt, en denkt.
Helaas, er verandert niets.
Hij ziet alleen zijn eigen gewone huiskamer.
Anders niet.

In de wei heeft ook het schaapje de rare kleuren van het gras en de zon gezien.

‘Wat was dat leuk!’ vindt ze. ‘Wil je mij dat leren, Verona? Ik heb dat nog nooit gedaan.’

‘Oké, is er iets wat je wilt, maar wat niet kan?’

‘Ik wil een schapenwolkje zijn!’

‘Mooi, zie het maar voor je en knipper met je ogen.’

Het lukt en het schaapje zweeft heerlijk door de lucht.

‘Als je wilt stoppen, knipper je nog een keer. Dan is alles weer gewoon,’ legt de koe uit.

De eend is ook al dichterbij gekomen ...

'Nu ben ik aan de beurt!' snatert hij ongeduldig.
'Ik wil boven op een toren staan. Net als een gouden haantje!
De eend ziet het voor zich en knippert met zijn ogen.
Ja hoor, daar staat hij! Nog hoger dan de huizen!
Wat lijkt alles nu klein, daar in de diepte.

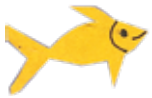
Iets lager fladdert een vlindertje.
'Wat doe jij gevaarlijk, eend! Hoe kom jij daar terecht?' roept ze naar boven.
'Ik zit in een soort dagdroom!' roept de eend. 'Dan kun je doen wat niet kan!'
Wat een geweldig idee, denkt de vlinder.
Ik weet ook wel iets!

Het vlindertje heeft superdunne vleugeltjes.
Die mogen niet nat worden.
Als ik nou eens groot en sterk zou zijn, en mijn vleugels waren
zwemvliezen ...
Dan zou ik kunnen zwemmen, zelfs onder water!
Wat zou ik dat graag willen!
Haar piepkleine oogjes knipperen en ... hup, daar spartelt ze in
een wilde zee.

‘Een reuzenvlinder!’ roept het dolfijntje verrast. ‘Besta jij echt?’
‘Nu wel even, omdat ik het zelf bedenk.’
Ze legt de dolfijn uit wat er precies met haar gebeurd is.
De dolfijn vindt het geweldig en roept:
‘Ik weet ook iets wat niet kan!’

Even later stapt er een dolfijn op pootjes in het weiland rond ...
Wie heeft dat ooit gezien?!
'Lekker, dat gras aan mijn voeten!' roept ze uit.
'Nou en of!' roept de koe. 'Ik voel het elke dag!'
Buurvrouw Jetske komt verse melk halen bij de boer.
Verbaasd vraagt ze: 'Is hier een feestje aan de gang?'
De dieren vertellen haar alles over gekke dingen verzinnen.
'Oh enig!' roept ze uit. 'Maar waarom is boer Bo er niet bij? Die
kan wel wat vrolijkheid gebruiken.'
'Hij is thuis, want hij gelooft er niet in.'
'Ik ga hem halen,' zegt buurvrouw Jetske opgewekt.
Ze loopt door naar de boerderij.

